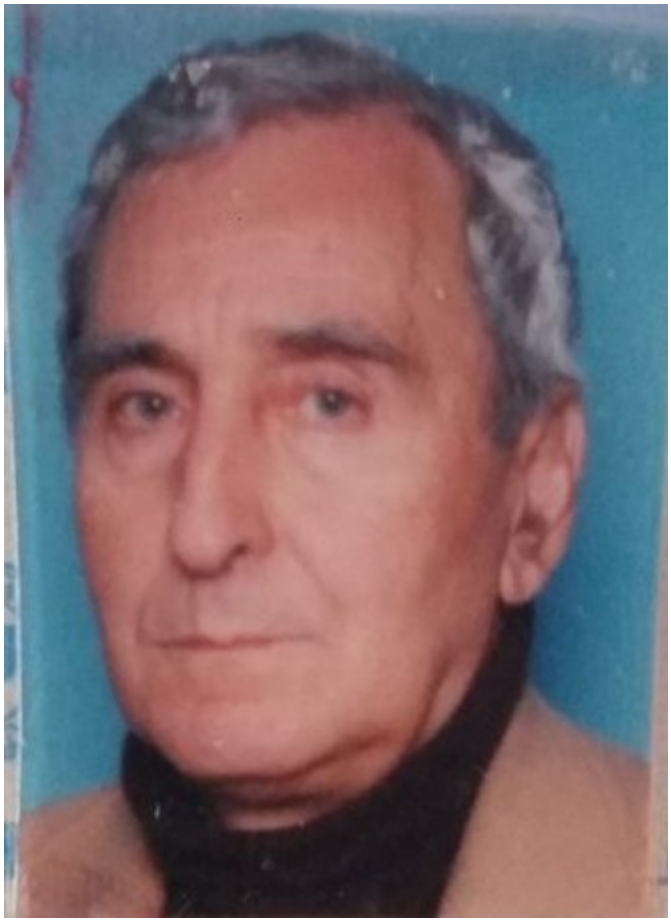
07/06/2021

Почина дългогодишният църковен служител Иван Златанов (обновено)

В първите часове на днешния ден на 88-годишна възраст е починал в дома си бившият секретар на Софийска митрополия Иван Йорданов Златанов (Зехиров).

Роден е на 20 януари 1933 г., Ивановден, в София. Завършва с отличие като първенец на класа Софийската духовна семинария “Свети Йоан Рилски” през 1952 г. на гара Черепиш, Врачанско. А неговият клас е един от онези, които е трябвало да преживеят печалното преместване (всъщност истинско интерниране) на семинарията през 1950 г. в това природно красиво и историческо място, но далече от всякакво селище и труднодостъпно в онова време.

По здравословни причини той не служи войник (в онези години военната повинност беше 3 години!) и записва веднага Духовната академия “Св. Климент Охридски” в София, която завършва с отличен успех през 1956 г.

Надарен с добри музикални способности, той още през 1953 г. като студент започва да работи като редовен клиросен певец в софийската църква “Св. Андрей Първозвани”, където продължава да огласява богослуженията до есента на 1958 г. От 16 февруари 1958 г. е назначен от тогавашния Софийски митрополит и Български патриарх д-р Кирил за служител в канцеларията на митрополията в София и остава неин служител до 2005 г. – цели 47 години, като от 1988 г. е на висшата административна длъжност секретар на митрополията. Още през 1956 г. бил поканен от тогавашния ректор на Духовната академия, Макариополски епископ Николай, да стане преподавател във висшето духовно училище, но с присъщата си скромност Иван Златанов предпочел не така престижната работа в митрополийската канцелария вместо академичната кариера. Винаги желаеше и предпочиташе да е полезен, вместо да се издига в каквато и да е йерархия.

Със своята благост и честност, прилежност и точност Иван Златанов беше пример за всички служители в епархийската канцелария. Той не се налагаше със сила, а печелеше хората с доброта, дори и не помисляше за така модерните днес “корупционни практики”, а се раздаваше, живеейки скромно и незабележимо. Но Бог вижда! И той го дари с дълголетие, за да радва повече години богомолците с мелодичното се пеене в патриаршеската капела “Св. Николай Мирликийски” на ул. “Калоян” срещу сградата на митрополията.

Не беше създал семейство, но живееше в чистота и добродетелност. Покрай него за тези десетки години минаха и се издигнаха дузина архимандрити и епископи, от които повечето станаха и митрополити, а той продължаваше да им служи смирено и предано. А беше и от онази школа хора, които, щом се обадеше някой владика по телефона, ставаше прав да разговаря с него! Нищо, че онзи не го вижда, просто това беше неговото разбиране за уважение към началството. И това също е голямо лично достойнство: да си десетилетия наред край началници и да не се разболееш от “началническата болест”.

През последните години в неговата старческа немощ беше обгрижван от хора от енорията, те му помагаха, носеха храна, лекарства и др. Единственото, за което ги беше помолил като лична молба, беше: един ден да кажат за него “Бог да го прости!” И разказвал как веднъж на една служба чул еп. Дометиан (сетне Видимски митрополит) да казва: “Всяко поменаване на име в молитва е един зов към Бога Той да прояви милост към споменатия”.

Нека и ние сега кажем в молитва за него: Бог да го прости! Всемилостивият

Господ да приеме душата му в Своите обятия и да я помилва!

Опелото на Иван Златанов ще се извърши в храм “Свети Дух” в квартал “Надежда” на 9 юни, сряда, от 11.30 ч.
dveri.bg